সাক্ নিব্যা und স্থাক্ (v. l. für স্বাব্যানাজন্ম) ff. zusam- — 2) m. Trik. 3,5,4. a) das fi menges. aus zwei imper. - Formen der 2ten sg. gaṇa मयूर्व्यम्तादि MED. r. 115. Kirj. Çr. 25,11,7 zu P. 2,1,72.

म्राक्र्वितता (v. l. für म्राक्र्वितना), म्राक्र्वसना, म्राक्र्वितना und म्राक्र्सेना fr. zusammeng. aus einem imperat. und einem nom. gaņa म्यूर्व्यंसकारि zu P. 2, 1, 72.

श्राह्तीर (von ह्यू mit श्रा) nom. ag. 1) Herbeiholer, Bringer, Verschaffer TS. 6,2,4,2.3. Çıт. Ba. 1,3,3,10. Nıв. 7,26. सर्वर् लानाम् MBB. 3,10886. R. 5,93,34. — 2) Bringer, Veranlasser: श्राङ्तीरं कलेस्तस्य MBB. 14,1797. श्रातमना वधमाङ्ती क्वांसी विङ्गतस्त्ररः VIKB. 139. — 3) Vollbringer (eines Opfers): श्राङ्ती तस्य सत्त्रस्य ल्वान्या प्रस्ति MBB. 1,2021. राजस्याश्चमेधाना कातूना द्विणावताम्। श्राङ्ती N. (ВОРР) 12,45.81.

স্থা ক্লিক্ onomat. für einen schmatzenden, schnalzenden Ton VS. 23, 22. 23.

য়াক্র m. 1) (von ক্ত = ক্ত্রা mit য়া) Ausforderung; Kampf, Streit P. 3, 3, 73. Naigh. 2, 17. AK. 2, 8, 2, 74. Таік. 3, 3, 412. Н. 796. ап. 3, 694. Мвр. v. 31. মুনানুটা বৃদ্দা রটিনাক্রেন্ ৪.V. 2, 23, 11. पुवाकुंमाऐ। प्रत्येत्याक्त्वम् 1, 135, 6. इन्द्रं न काञ्चन संस्त आकृवेषु 6, 47, 1. 10, 150, 5. М. 5, 95. 98. 7, 89. 11, 119. Внас. 1, 31. Авб. 10, 67. R. 1, 1, 68. 79. 23, 9. Suça. 1, 7, 18. 12, 11. МВн. 14, 1791. चित्रसेनेन चास्त्वः 324. न भात्यपं ममावासो स्तध्व इवास्त्वः R. 3, 68, 27. आकृवशिभन् МВн. 3, 15260. एवंविधेनास्त्रविधितेत Ragn. 7, 64. महास्त्व МВн. 14, 1772. Авб. 8, 2. Vgl. सनुस्त्व, पिर्स्व. — 2) (von क्र mit য়া) Opfer Таік. Н. ап. Мвр.

मार्कैवन (von कु mit मा) n. Opferyabe: वे मंग्रे मार्क्वनानि भूरि एv. 7,1,17. 8,5. — Vgl. घ्तारुवन.

म्राक्वनीय (von म्राक्वन) adj. (in Verbindung mit म्राप्त) oder m. (mit Ergänzung von म्राप्त) Opferfeuer (das die Opfergabe zu empfangen hat); so heisst im Besondern das östliche der drei Feuer des üblichen Opferheerdes (विदि) AK. 2,7,19. H. 826. AV. 8,10,3. 9,6,30. 15,6,5. म्राक्वनोयं विद्यान् रें (दादशकपालं) मध्मिययित गार्क्षपत्य मार्त्तम् (सप्तकपालम्) TS. 2,2,5,6. 6,3,21. म्राप्तमाक्वनीयमुपस्थापया चकार Air. Ba. 7,17. यस्य गार्क्षपत्याक्वनीयो मियः संनृत्याताम् ६. म्राङ्गितं वाक्वनीय बुङ्गयात् 8.5.12. पूर्वेणिव गार्क्षपत्यमत्ररेणाक्वनीयं चैति ÇAT. Ba. 1,9,2,4. मस्तं यन्तादित्य म्राक्वनीयं प्रविशति 2,3,4,24. 4,5,2,6. 6,8,5. 11,3,3,8. इटमान्सिमधमाधायाक्वनीयं कल्पयति КАТІ. Ça. 2,7,29. 4,13,16. दिन्तणामिराक्वनीयवत् 5,8,6. 16,4,31. गार्क्षपत्यादाक्वनीयं ज्वलत्तमुद्धरेत् पिता वा रुषो प्रमीनां यदिन्णः पुत्रो गार्क्षपत्यः पीत्र म्राक्वनीयः Åçv. Ça. 2,2.4. Кильь. Up. 2,24,11. 4,13,1. Ралскор. 4,3. पिता वै गार्क्षपत्यो प्रमितानिर्मित्तिणः स्मृतः । गुक्रराक्वनीयस्तु साम्रिता गरीयसी ॥ M. 2,231. MBu. 1,3053. 3,14285. म्राक्वनीयागार्रे ÇAT. Ba. 1,1,1,11.

म्राल्गर (von क्र् mit म्रा) 1) adj. a) herbeiholend, verschaffend: ट्रभी-क्राग्य दात्रं प्रयच्क्ति Kauc. 61. भाराकार: कार्यवशात् (d. h. nicht regelmässig dieser Beschäftigung obliegend, sondern nur gelegentlich; im andern Falle soll die Form म्राक्र gebraucht werden) P. 3, 2, 11, Sch. Vgl. दार्वाकार. — b) der die Absicht hat herbeizuholen, allaturus: म्रयं गच्क्ति भर्ता में पालाकारा मकावनम् Sav. 4, 23. पालाकारा अस्म तिष्कान्तस्त्रया सक् 5,68. पुष्पाकारा प्रचित्रया । वनं पया MBu. 1, 3222. fem. ई MBa. 4, 455: म्रप्रियोहाजपुत्रों मां सुराकारा तवालिकाम् Vgl. म्राकारका

- 2) m. Trik. 3, 5, 4. a) das Herbeinehmen, Herbeiholen H. an. 3, 520. Мвр. г. 115. Катл. Çв. 25,11,7. 14,34. म्राक्रियामि ते नित्यं मूलानि च पालानि च।वन्यानि यानि चान्यानि स्वाक्ताराणि (leicht herbeizuschaffen) त्यास्विनाम् ॥ R. 2,31,26. — b) das Beiziehen, Anwenden Kits. Çr. 16, 1,3. — c) das Zusichnehmen von Nahrung; Nahrung (知長行行 刊刊 स्मादित्याङ्ग्: P. 3,3,19, Sch.) AK. 2,9,56. Так. 3,2,27. H. 423. an. 3,250. Med. प्राणिनां मूलमाक्ति। वलवर्णात्रसां च Suçe. 1,4,13. म्राक्ति-निहाभयंमैयुनं च सामान्यमेतत्प्रशुभिर्नराणाम् Hir. Pr. 24. म्राव्हारं कर् Nahrung zu sich nehmen, essen MBH.1,8118. 3,7092. 15,145. Siv. 6,17. N. 11, 27. R. 4, 13, 18. 44, 26. PANKAT. 191, 16. HIT. 38, 8. क्लान्। क adj. VIKR. 65, 1. म्राङ्गारं कल्पयामास राज्ञ: er liess dem König Speise zubereiten V1D.45. म्राङ्गार्नोङ्गार्चिधि: das Geschäft des Essens und der Entleerung H.58. म्राङ्गर्वात: Рамкат. 77, 12. म्राङ्गर्यद्वी सत्वपृद्धि: Kuand. Up. 7,26,2. लघाट्या wenig Nahrung zu sich nehmend MBa. 3,13985. नियताकार adj. M. 11,77. R. 3,39,40. श्वमासनियताकार adj. Viçv. 9,19. संपताकार adj. N.12,45. परिमिताकार adj. Siv.1,5. प्रताकार विकार adj. Внас. 6, 17. त्यक्ताव्हार् R. 5,21,21. मतस्याकृत्रिविशेषी: Ніт. 26, 16. मैद्धा-हार adj. M. 11,257. पवाहार adj. 198. निराहार adj. f. म्रा keine Nahrung zu sich nehmend MBH. 3, 16143. 14,2763. R. 1,48,31. प्रविविक्ता-रिति Çat. Br. 14,6,11,4 (= Brh. År. Up. 4,2,3). — M. 5, 105. 6,3. R. 3, 5, 3. Sugr. 4,119, 6. 240, 2. 247, 16. 2, 4, 3. 170, 13. Hit. I, 79. 18, 9. Vів. 181. Vgl. म्रनाङ्गार.

শ্বাক্রাক্তর (wie eben) adj. der die Absicht hat herbeizuholen, allaturus: হুঘানাক্র্যুকা স্থানি P. 2,2, 19, Sch. Vgl. শ্বাক্ত্যু 1, b. — Am Ende eines adj. comp. — শ্বাক্ত্যু Speise; s. u. শ্বাক্ত্যু 2, c.

মাক্য্মেন (মাক্য্ Nahrung + ਜं°) m. Lymphe, einer der sieben Bestandtheile des Körpers, H. 620.

হান্থিন N. eines der fünf Körper der Seele bei den Gaina, Colebr. Misc. Ess. II, 194.

য়াহ্নর্য (von क्र् mit য়া) 1) adj. a) herbeizuholen, herbeizuschaffen: इक्तुगक्रियााक्ताधिम Âçv. Çr. 6, 10. Katj. Çr. 2,6, 11. Simkhjak. 32. য়নাক্র্য M. 8, 202. — b) auszuziehen, zu entfernen Suçr. 1, 92, 18. — c) was immer wieder entfernt werden kann, zufällig, äusserlich Trik. 3, 1, 20. য়াক্র্যেবাম ad Çik. 94. য়িনিব der etwas Ausserliches, die Tracht, die Verzierungen betreffende Theil einer theatralischen Darstellung H. 283. — 2) m. (sc. অন্য) eine bes. Art Verband Suçr. 1, 55, 14. — 3) n. a) was mit Ausziehen zu behandeln ist, das Ausziehen Suçr. 1, 14, 19. 28, 9. 29, 7. — b) Ausrüstung, Geräthe: मधुमात्मर्यात् मधुमद्स्याक्राय भन्वति AV. 9, 1, 32. यद्राक्रायाणि प्रतित 6, 18.

য়াক্রার্থ m. 1) Eimer, Trog, Schüssel Nia.5, 26. मुक्तामीक् व्यम्भि सं नेवले RV.6,7,2. निर्म्हावान्कृषितन सं वर्त्रा दंघातन। मिश्चामेक् अवतमृद्धिपान् 10,101,5. पूर्ण ब्रोव्हावा मेदिरस्य मर्धः 112,6. 1,34,8. Tränke in der Nähe eines Brunnens P. 3,3,74. AK. 1,2,3,26. H. 1092. Sch. zu Çik. 39. — 2) Anruf Duar. im ÇKDa. Bez. einer liturgischen Formel (श्रीं-सावाम्) Air. Ba. 2,33.38. দ্বাক্তাব্য ক্রিন্মেয় সদ্বাব্য 3,23. व्याक्तावम् ohne Anwendung des Anrufs 37. श्रींसावामित्युक्तिस्थ तूर्लिशंसं शं-सेड्रपाश्च सप्रणवमसंतन्वनेष म्राक्वावः Âçv. Ça. 5, 9. 10. 18. — 3) Kampf Duar. im ÇKDa. Vgl. माक्व. — 4) falsche Lesart für म्राक्तिर Pańkar. I, 458; vgl. Bull. hist.-phil. VIII, 129 oder Mél. asiat. I, 296. — In der

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany 9.2.2007